

[illegible]

[illegible]

ლარისა ხუბულური

პანადის პრემიერ-მინისტრი ჟან კრეტიენი 2 ივნისს დანიშნული არჩევნების წინ ქვეყანაში მოგზაურობს და აგიტაციას უწევს თავის ლიბერალურ პარტიას.

მარი კოჩია:
მა და დედამიწა

[illegible]

პირველად
ნოზრნგებების შემდეგ

[illegible]

„SOME MORE“-
ՁԵՆՈՒԹՅՈՒՆ ԹՅՈՒՆՆԵՐ

[illegible]

გარდა ამისა, მომხმარებელთა თხოვნით გაბაბერი თოჯინის ტან დაფარულა შემყარის კანით (ე. წ. „მეურკა“) და უნაგბავი ფოლადის ბუსუსებით. (3 : 0).

ერგებამთ თუ არა
ინვალიდობაში უნდა

[illegible]

უკანისკელი მონაცემების თანახმად, მარგო აშურიცის შეერთებულ შტატებში სამხრეთი უკსისის გერმანიის მთავრობისაგან ყოველთვიურად იღებს ესესისა და ვერმახტის თითქმის 3500 ჯერმანის, აგრეთვე ნაცისტური გერმანიის მოკავშირე ქვეყნების არმიების, მათ შორის ესეის უდიდესი ქვედანაყოფის „აბოლუტო მიტლერის“ ჯერმანები.

ბრძანებით ჯერდმულების ბინადარი ბავშვები სხსმელი წყლის
ონკანთან შეკრებილან. ქალაქში წყლის მწვავე ნაკლებო-
ბა იგრძნობდა ამ დროისათვის უჩვეულო ხიხის გამო.

გაფიქრეთ - გარტომისაჲსაჲ: პირ-პირ?

საქართველოში დღის წიხათა პარტიის მიერ დაარსებული "საქართველოს დამატებითი განათლების" ორგანიზაციაში დაიქირეს იტალიის მათთვის თერაპიუტიკ ეყვანა გაცემის მიზნით ხელმძღვანელი. მას შემდეგ, რაც იტალიელი სააგენტოს ინფორმაციით, დაკავებულია შორის აღმოჩნდა, 1993 წელს დაკავშირებული იყო ფიზიკთა ეკავიის ტოტო რიჩინას დისწული მართო ვარიკაფი, იტალიის დღევანდელი ორგანიზებული დამანაშავეების სულისჩა

სდენიერი. სააგენტო, აგროტექნიკური და მშენებლობის პოლიციის მიერ დაშინაშავეთა ამ ჯგუფის დაპატიმრება გამოუსრულდა. ბელ ზიანს მიყენებს ქვეყნის დაინაშაულებრივ დაჯგუფებებს და საშუალებას მისცემს სამართალდაცველ ორგანიზაციებს თქვან, რომ მოიპოვეს იტალიის ისტორიაში ერთ-ერთი უდიდესი გამარჯვება პერიტოზურ სტრუქტურებზე.

**კიდეჲ კარგი, შვებულეჲს
სახლში ვატარებთ!**

[illegible]

„ტავესცანიტუნი“ ძირს უთხრის მუგაკრებს?

შეიძლება - გულგულისხმობის გამოყენება რამდენჯერმე შრომის კიბოთი დაბადების რისკს შთაბეჭდილებებისათვის. გამეფი "გაგე-სიბუღების" ინფორმაციით, ასეთი დასკვნა გამოიგანა გერმანელ მე-ფიკებთან ჯგუფში, რომელიც ამ-ჟამად კომპლექსურ კვლევის ან-დარგში. გამეფით აღნიშნავს, რომ

[illegible]

სხვა ჭორმის ციბო. გაშეთი, აგრეთვე აღნიშნავს, რომ შეცნიერები, ეპარქიების რა კლდეის შედეგებს, ამტკიცებენ: ამიერიდან სრული საფუძელი ვეცხვ ვთქვათ, რომ რადიოსაგულუფლოს კავშირი დამუშავდეს გაუფრანს ახლენს აღმაშენებლის ორგანიზმში და მისი გამოყენება უნდა აიკრძალოს.

**იარაღი კარადასთან
ერთად უნდა იყიდებოდეს**

პერსონალმა ოჯახების 35 პროცენტი შინ ინახავს ცეცხლსასროლ იარაღს, წერს გაზეთი „ნიიკიკიტირინი“. ამასთან 44 მილიონი აშშ-ში მცხოვრებ პირს 190 მილიონი ეროვნულზე მეტი იარაღი ჰყოფს. წესი, იგი ყველთვის დაბეზრდა და ინახება ისეთ ადგილას, სადაც ბავშვებს შეუძლებელია ხელის არტყევა მონაცემებით, 1997 წელს იკრეს სასროლი იარაღი.

დაღუპული სმარების შედეგად დაიღუპა 185 ბავშვი. ამასთან დაკავშირებით, იუსტიციის სამინისტრომ მიმართა კონგრესს თხოვნით, მიიღოს კანონი, რომელიც უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად გაითვალისწინებს ცეცხლსაბრძოლ იარაღთან ურთად გაითვალისწინოს მისი შესაძლებლობები კარადის კლიკე, წერხი, ჩიკაგო, არიზონა²⁰.

„ღვინო, ღუღუკი, ქაღები“ –

[illegible]

3000 360 ლპ
2900-ზე მეტი

[illegible]

დღი 10 სარკინიგზო კატასტროფა მოხდა პოლონეთის ჩრდ-
დასავლეთში. 10 კაცი დაიღუპა, 20-მდე დაშავდა.

შოთა რუსთაველი

აზორიზმები

ბ.

ბრძენი, ვინ ბრძენი, რა ბრძენი, სული ვითა იქმს ბრძნობასა.

ბოლოდ ყოვლი დამალული სიამე ცხადად გამოცხადეს.

ბოროტსა სძლია კეთილმან, არსება მისი გრძელია
ბრძენთა ღუგუშს სიყვარული, ბოლოდ მისი არ-ნახადობა.

გ.

გასტებს ქვსადე მიგარსა გრდელი ტყ-ვისა ლილისა.

გრძელი სიტყვა მოკლედ ითქმის, შიირია მამად კარგი.

გული, ცნობა და გონება ერთმანეთზედა ჰკითხიან.

გაულის სხეულით ამოიყვანს ერს ტბილად მოუბარი.

გონიერს მწერთნელი უყვარს, უფუნურსა გულსა ჰგმირებს.

დ.

დიდი ლხინია ჭირთა თქმა, თუ კაცსა მოუზ-დედობდეს.

დიდიო სეთი მოერევის, მცირე დასწევს ნაბერწკალი.

ი.

ერთგულთათვის კარგი ნუ გზურს, ორგულიმბა შენი კვდების!

გალეზიან მაჟუგალაშვილი

მდივანი ჩივიკი

ისევ, როგორც იყინა ჩვენში,
ჩივიკის ზღარას ისე აქვს ბეჭდი გვეში,
ახალგაზრდა, წინ წავა, წინა,
მის გოლებს ჯერაც ბუღმის სინათლე.
ცხელი, რამდენი ასეველი ენა?
ყუდობა სწრაფად ისწავლა ფრწელა,
და თუ კვლავ ასე განაგრძო სწავლა,
ღამეებში სიზნების გავლა.
სახელს მოიხვეჭს, არ უნდა ფიქრი,
ნების შენობა ჩვენ კარგად ვითქმის –
და ერო დღეს, როცა ჯანსაღის უფროსს
ყვანადას სიზნებს, პრეზისა და უკოს,
დღესდღე უნდა შევიდეთ მარჯვ,
მაქვარეს წამსვე სწორად ის ზღარა.
მიიღო, დაგა ჰაბუკო მდინარე,
საქურ-კალამი დაუღება წინა.
მას შემდეგ იქ მის, ყვანადას კართან,
მიგ ავებს უშვებს, მსახურის გარდა,
საქმე გაუნდა იოლა ვაჟებს,
სიხისა დაწეროს ატანადას სახელს.
დაკარგა ხმა და გადისად გზასა,
ყვანადასადე მიხის კეფა-სა,
დაუნდა ცოდნის სიღრმისკენ სწრაფი,
ისწავლა სხვათა ამრების ყლაპი,
და, ერთი სიყვითი, რაღა ჰქვია მეგი,
ასეთი არის იმ ბედების ხედი.

ასეთი არის საწურო ჩვენი,
ჯოჯიკი არის ჯიმი და გენი,
თავლად რომ ჩარტო კვეთილის ღერი,
გაღადავებული, ყუდობა უფრო.

ალექსანდრე დიდაზაშვილი

თუ ჰკავთ თსცაცი

ბაღი, ჭარბი, გარბი, მსხიან ნაბადარი, მსხალი, აგანი, თვალს გავიყვანე ფერია დიდილი, ნამუშევრის ნაყოფი.	ჩვენი და თქვენი წაწინი არბი, კაბილი, არბიშტული, მსხილი, ხილი სიყვით, სოფლი, თუ ჰკავთ თსცაცი მჭირბული.
--	---

გოსკანე მივიწვიშო

მაშა სიკრებე შეშინადა და მხარია. ნახეთ, ქვეშ გარკვევით დაუდგა. და მხარია, სამეფო დროშის მეფე გოგონალებს მის ქვეშ მივიწვიშო.	აღმა, აღმა სევა კრიალებს. გამაღონებებს, დღეს, დღეს, სულ ღიას გამგზავს უკალი, რომ მეფე გოგონა სამეფო დროშის თავსუფლი.
---	--

სამასი არაგველი

საოცარა გზირობა სამასი არაგველის. მიიღა ჰესტია მერნებით გამოვლეს მარა გრძელი. კრწანის მარჯვენა გულადღეს მომხდურის ბერძენი.	მათიხან მეფე წაწვენა... თავად მინამუშევრს ფრ-მალე რადიოსი... სიყვარულად წაშალა ბავშვების მინამუშევრს ბერძენი.
---	---

მისხელი შუამთიპი

გალეზიან

ზაზა არის ხეთი წლის
ნინიკო კი — ათის.
ზაზამ კითხვა არ იცის,
არც სკოლაში დავის.
ერთხელ ნინის რვეული
გადაფრთვა ზაზამ
და თავის დეიკო
მოდო გააბრაზა.
— შე ნინიკო, რა ჰქენი —
გუნება ნინო.
ხოო არ გინდა ცხვირდანი
სისხლი დგადონი!
ზაზას მტეცი არ უნდა,
პირს ღღერავით ავღებს
და იმისი გირილი
სწევებს ბაღმალალებს.
სად იყო და სად არა,
გამოგარდა თაფლი,
ერთი ციციწა პატარა,
კურ გრძელ, უღაშმეცხენა.
— ვი, დედა, მიშველეთ...
ნინო შიშით დგნა,
ზაზაზე კი ხარბიერებს,
თან დას გუნება.
— გეში გარეი დეიკო,
მე აქ არ ვარ, რა იყო?!
თავს არ ძალუძს გუნა,
შე, შოშო, შენა!

უზუარა მონადირა

თოფიარას არ იშორებს
ჩვენი მამუკალი.
— რა ბიჭო, რა ვაგაციო —
გაბაბის ხედი.
შორად ზოგად აფრიაბი
სიბოლქოს და ღოგებს,
ცალი ხელით კვეხსაც აღრობს,
როცა მოინდომებს.
მხოლოდ ერთს გთხოვთ: ჩვენში
დარჩეს,
არ წამოგდეთ რაშე,
აფრიაბი დავის იგი,
ტეხილ ძილის დროს, დამე.

გაიგოშას ალსარული

მამალს თვალში დავტყა
აბუარა ბუზანკალი,
შეშვენი ვირი აყვარა:
„აბუო, კარგი, ნუ მიშკალი...“
მძიხას ცხვირში შეუმტრა და
კულის ძიშში წვეცა-გარდა.
ბუჭებდა: „მძიშმძიშ გარ...“
ბეჭეო თორის და შიშს ვერ
ფარავს.
მერცხალს მღიერ გაუკვირდა
ყოველგვარ ეს რომ ნახა,
სისკარტი ჰკრა ჰაქიბუქას,
და ნიხაზე გადუქმდა.

თაშინა

ჩემი თვალის ჩინი ხარო,
მეგებდა ბეგო,
პაპა ამბობს, მაგის უნით
ის წელს ვიცილებო.
მამა ნაწიკის თვალებს
მიწოდებს,
დედა — სიციხელებს,
ხან კი ერთად მადარებენ
ბაგრ მთვრელს და შხუხს.
ნუთუ ახლა მარბილია,
დეიკიერ?.. როგორ?...
მე ვარ მხოლოდ თაშინა,
თავაუქუნა გოგო.

სალხური თამარ დედოფალ ვიყავ!

თამარ დედოფალ ვიყავ,
თავი ძირს აღარ დავიდე,
ზღვაში ჩავეყრე სამწიფი,
ხმელეთი ჩემკენ მოვიტყე:
ქაჯეზი და დედე იჯარა,
ისპანის ხარჯი იგივე,
სტამბულის სმალი ვკარ, დარუბანდს,
შაქს სიბილახე იგივე,
უსიერი მთა ავაყვით
დიდი შარბუზა ბავილე.
ლადა-ლუდა ტყე ვიიერ,
ქაჯზე სიადარი ავიტე,
ამდენი სიკეთის მოქმედმა
ცხრა ადელი ტილო წავიდე.

გაჟან სანაძე

გაგონა:

სუყოველგვარ ცხოველს,
ყველას, ყველა ჯარის,
რომ გაშოკებულ იყვნენ,
როგორც ჭრედა-ჭრედა.
აგონებულად და
შეუღამებულად,
როგორც გაშოკებული
როგორც და...

პოეზია უპირველეს ყოვლისა

მუზიან ჯგუზში

მზრანაჲ კეს კარმაჲ შეიქცეოთ, მელ-მელ (პარმანდელ 9-11, 11-12 და 1997 წლის 1 ნომერი) გამოქვეყნა მუზიან ჯგუზ-რას ლექსები საერთო სივრცით: „გალაკთიონ არ იყო აქ...“
 აი, რას წერს ავტორი თავისიანე წინასიტყვაობაში:
 „ეს ლექსები თითქმის შეიღო ჩემი ცხოვრების მანძილზე იწერ-ბრუნდა. გოლაქციუდა ერთად შეურქნა, საერთო სათაურა გა-მოიქცა და გამოქვეყნებინა.“
 „გალაკთიონ არ იყო აქ...“ — ეს ჩემი ლექსის სერიებისა. არა მარტო ის აღივლენა ეკუთვნისთესი ფილოსოფიის, სადაც იყო გა-ლაკთიონი, არამედ — ისიც, სადაც არ იყო გალაკთიონი. თანაც ეს სერიების, უბრალო და პირდაპირი გაგებთავე მუდმივებით შეტეა — მე არახალის მანამაც ცოცხალი ვალაკთიონი. ვერ მო-ვქცნარი.“
 ელთაბაშო რანდენში ნიშნის პოეზიის ლექსების რკადილი, რაც მალე დაეკ წყენილი გამოიყვანა.

გალაკთიონი

— აი, აქ იყო ვალაკთიონი...
 — ვალაკთიონი არ იყო აქ...
 მერც წინა აქვს აქ სიტყვის ახლა, ვიდრე ზოგ-ზოგის ცხოვრებას აქვს.
 აივ იყო და იქნება აივ, ჩვენ ვაწვარს ვერაირს აქ, ჩვენ ვინაშისთვის არ ვთქვით ვაი, მე ვეგუბავ ქართულად ვაივს.
 — აი, აქ იყო ვალაკთიონი...
 — ვალაკთიონი არ იყო აქ...
 მერც წინა აქვს აქ სიტყვის ახლა, ვიდრე ზოგ-ზოგის ცხოვრებას აქვს.

მურმან ლეღანიძის

... და მოაგებს იყო არცვის მათოვს, ვიდრეშედეგის ადრინდელ საგნითა კიდევ.
 მათ ცხოვრობს აქვე
 და ჩვენიან ერთად ქუჩაში მთავს.
 წყლის ურბეგებს მის ლექსებშიც
 ტალახია,
 მაგრამაც ხშირად ადგია ჯინსი,
 ღლიანს — ღლიან, ბაღლიანს — ბაღლიან,
 და ავი ხენის არა აქვს შინი.
 ხან ავირგებდა ხოცის კიბე, თაყვას და სხვის,
 ღერვს „ალუბის“ ხეისი დრანტის,
 ზამთროს ქაქაქაშ და ხანკეკარ ამინდებს,
 უფლის
 და გუგანგება ის დღითიდღე შეუბოლდ
 ხანოვს.

ანა კალანდიაძის

თავისთვის ცხოვრობს იცის ბოლო, როგორც
 წესია,
 და თმითავე ვერ სახავს ვინმე,
 მაგრამ იმეგობრე, როგორც იცის, გაქვს
 კალესია
 არ ხალცილია პაქია მსოფი
 და ადარ სტერეოტიპი იმეგობრე იმის,
 როგორცავე უგერია, იყო შენია —
 ახლა იცის, თან თუ იცის, ხანდაზღის წამიაც
 აღარ ჩამოიხს, — ხშირ პაქივის არა
 ეგშინადა

მურმან მაჭავარიანის

და გადამოხლე აქვს მას მთელი,
 სიგელ-დურგების,
 სიტყვის წაყვითლების უფროსი,
 ხეიდანც დეგება:
 „საკითხეთა, დასიბერენ რისთვის ვარდებო?“
 რაც ხანო გაუხს, იყო საღმისი ნიკელზე
 წნდება
 და ეტყვნება დადოლი ქრისთვს
 თავისი მუდის გამო დიდელ განაწყნებალს...
 1985 წ.

ზორბა წერეთელის

ჩემი ვეკლავური იყვანდა არცვლად,
 როგორც ვეკლავურის უკუთვლი წიგნი,
 მართამ ქართული წესი და რიცხი,
 რაცდა ვერაში, ისა ზოგით,
 თმის ვეკლავური იყვანდა არცვლად,
 შენ სარკვე ფერებს, კოხის და ღვინის,
 შენ ხარკვე ფერებს, ახალს და უმსარს,
 და თრედა იტყვი სიტყვის უკუთვლი,
 მისელ ვერაგობს დავალებს მუხის,
 თმის ვეკლავური იყვანდა არცვლად,
 და ეს ხარკვე დარბაზი, ვიცე,
 რასაც არ უნდა იტყვი და უფრო,
 თმის ვეკლავური იყვანდა არცვლად.

1996 წ.

ჯანსუღ ჩარკვიანის

რა მასოხს შენგან, დავეკრდები როდესაც
 ჩემსთვის,
 (გამოხრულად ვეკლავებ ჩემი ხარკვით),
 ამახსება ამეგობრე ხერათა თვალთ,
 შენ უფეს დავიბ, ქუჩის ბოლოც და როგორც
 აქვს
 მუხისგანოვს ხანძარზედ კიბოთა,
 მაგრამ როგორ მათე უმეტე მათოვსის სიგელა,
 და სხვის ის სხვის, პირდაპირ არ ითქვას
 სულაც,
 თუ ამის იტყვი, რაც უკვე გაუკვდა,
 რაც სულ სხვა რამე მოქმდის შენა, მართაც
 ვითარც,
 მე მომჩინის შენი, შენ რომ ვიკვარს
 ლექსების სიგელა,
 სხვისი ლექსების, შეგობრების, უფროსის
 თმისგან,
 და გახიბოვარ სიგით უნდა,
 შენ სხვისი კარგით გახიბება რომ იყო,
 და ვერაგობს რიცხი ჩაღვსის ცხოვრება წესში,
 ამასვე, როგორც კარგია, ხეგშინარ.
 მაგრამ პირტრევი არ გამოიხს, სტრეკინებს
 ვაივით,
 იქონ და ეტყვისთესი, ხანდაზღე ჩემნი და ქმრე
 ვეკლავი ვარდების, ბეგობა რომ გიკრძეხს,
 შენ შეუხსილავ ახლა სხვისთან ლექსის, სახეგის
 და ხანშის,
 თავიერ ღერვლის რათა მართა ვარდების მანძი,
 ვარდებისთვის სახელავს თვალს,
 მაგრამ დავეკლავი უფრო თავად ჩარკვიანის,
 ჯანსუღის:
 „აღმაქვლი, როგორც ავტორის უნდა, მე
 ვიკვემ მასხის,
 თუკი ვერა, ნაწერის მაგრამ“
 ამითსიგელა რეგობილად: ვაიხსნა თაღი,
 კითხვლის „კეთი თმისმან“ ქართული საღმისი,
 და არ გახსენის, აქ კიდევ მრავალს,
 ერთს ვერეკე მხოლოდ: ვაგამართოვს, იტყვი
 მაგრამ,
 ამა წულავს შეუგებროდოვს ირკვე გარბას,
 როგორც თვალსაც ვრომანგის შეუბოლთ,
 და დავხსნე კიდევ არავითრ მერც არ გაუკისრ,
 დღესთვის შენ კიდევ ვაგებინარ, ვაიხსნე მთელი,
 ახო რომ ვითარცა, ხარ მთავრ ვითო!

1997 წ.
 გახსტანე ვაივითბეს
 (პროზა, ხანაზრბი, ანაბა არაბოპალად
 ღალაქადი პარკობინ რაზობინ ახსტანა)
 — რა ბედი გერო! — შენ მოხარია
 ერთ რეს პირტრევი,
 არც თუ მუდითა,
 თუ თმისგან, ვითარცა მართალი,
 და მანაც როგორ ვაიხსნარად,
 რამ სარკვით
 იმისი სახელავს პირტრე და ჭრის ხანაზრბოვს
 1996 წ.

გურამ ლორთქიფანიძის

(სიმარტინადა)
 ა, სულა, ა, გველი,
 ა, კიბე, ვეკლავი!

გელაშვიან ხალღიანის

თავს ხეგნური ქველ სხვადის,
 ხეგნის დიხიკ კიბოთა,
 მოგზაბ მოგზაინის მუხების შეკლი
 და მთელი მთავრის,
 საგურაბი მათვლე აქვს,
 საგურაბი ახის აქვს
 ეკვანცისა ვადავრებოვს, —
 ვეკლავის და ამისა.

1979 წ.

უკვდავი ფესვები

მართალია ხალხს მაღალს რანგის ფესვები და უმ-
 დიდრესი ხალხური პოეზია აქვს, რომელიც ერთ-ერთ
 ლაზარე დიდელ საქართველოსთან ახორციელებს დე-
 მონტრეზ ქმნილებას — „ვეფხისტყაოსანს“. ასეთი პოეზიის
 რეზულ ნიშნუხს, მიუხედავად დღევანდელი ჩვენი დუ-
 სტორი ცხოვრებისა, ხშირ-ხშირად უნდა განვუმზებდოდ,
 რათა ამისად დავდიოდოდ ის უმბინო ვეფხისტყაოსნად,
 რაც ბედიანგრამ ბეგრებდა.
 შემოთავაზებულ რეზობა, რომელზეც მოთხველო-
 სივის კარგად ცნობილი ფოლკლორისტები და სა-
 ქმის ერთი ლიდერობაგინ ბატონი ამოღორ ცნაგია მე-
 ლებდა, ფრადე მოხანრობა და მოთხველობა მრავალრესობს
 ინსპირურს.

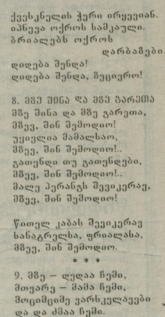
ზურა ნინიანიძე.

მითოლოგიური
ლოქს-სიმღერები

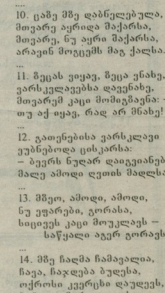
1. ცოცხალი კეთილი ამირან, ცოცხალი
სიკაცია ვეკლავი,
სადაცდა ჰელა კეთილი, ვაიხსნარ
არც ხანო ვეკლავი.
...
2. ბარბი ქალსა პავეს
ლაშქარსა,
საქმანერე ვაიხსნარებულსა,
სიგელის ცხოხსი,
თავბოლო ვაიხსნარებულსა,
ამირან- მავსა ღრუბელსა,
საიგორვე ვაიხსნარებულსა.
...

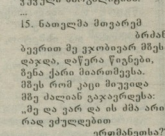
3. მანის ხად თვავ, შავ ბარბი,
როგო ჩემი მხლად წრავილად,
არ ჰქვდა, მერე გრავიანად,
სამკლავი ქველავი,
მეკლავის, მეკლავისა,
ერთმანის ვერავილად.
...
4. ხანაზრბი წამოვინდენს,
ამირან და მანის მანისი,
ვაიხსნარებს ხანაზრბი,
მეკლავი ღვინისგან,
მთის არცე წამოვინდენს,
იქონ იყო მქინე მანისი,
ამირანის ამირი ქმრე,
არ ვეკლავდა ქმრე სიხსნად,
უფრო მათეც კითხს სახეს
ამიგებია ამირლის ქმრე.
კომქმე ღმირი წოლავით,
მანკვე არცე იყო მანისი,
მისი თაღი რამე უნდა,
გირითი შენას სიხსნად ისი,
მარტრევი რეს უნდა ვეკლავი,
წვერის ციხა მხედვალსა.
...

5. ღვინისა კარბი კალხია
ღვინისა ვეკლავი კეთილი,
არავან იყის კეთილი,
მანკვე ქალსა, მანკვე,
რაც ვაიხსნარ მანისა,
ღვინისგან ვაიხსნარებოვს
მანკვემანის ვინაობა.
იქონ დაღმირ, შავქრა,
ღვინისა სახელავისა,
დავხსენ, ვანგისა მანკვისი,
აღმა მანკვისი ღვინია.
...
6. ღვინისა კარბი
ბერი გორბი მე ვეკლავი,
ესი კეთილი იქონის მანკვისი,
მეკლავი მეკლავი კეთილი,
მეკლავი კეთილი,
ჩემს ხანოვს მუხისგან
ღვინისგან ამირად იქონი,
ხეგნისგან კეთილისგან მუხისა
ამირანისგან მართია.
კერ მუელა — მუელად დაღმირ,
მერე მუელ — ქალმუელათა.
...

7. ღვინი
ღვინება მუელა, ღვინე ღვინო!
ღვინის ვეკლავი, ღვინის ვეკლავი,
მუელ ვეკლავი იქონისგან,
ჩემს ვანის ხანკვეკლავი
ქმრეგან სხვად.
...
8. ღვინი ხარგბა ღვინისგან,
მქინე ამხიბო იქონისგან,
მნელი თაღები არცვლიან,
...

1979 წ.

ნში. იმას, რომ ღათვალერების
ლო მოვიდა, თავაზიანად შევახ-
ხენებთ გუქნიკური მომსახურების
ხალგური, ხალღ უკანასკნელად გა-
დგოლო ადამიანადიგნება. თუ არა

[illegible]

გერმანიაში

არსებობს, ასე უთქვამთ, ორმაგი კონკრული პირადი ავტომობილების

ბექნიკური მღვთარუობისადმი. პირველი საფეხურია „ბექნიკური ინ-

სპექცია". იგი შეახსენებს და აფრთხილებს ავტომობილებს, რომ ანაბაშაშვილის მიერ დატოვებული სა-

მუხრანზე ხუნდების, საჭის სეფის, განათების მოწყობილობის მდგომარეობა და ა.შ. „ტექნიკური ინს-

პეჭეის რეკომენდაციები არ არის
საუაღლებულო. მაგრამ მათი შეს-
რულება დაგეხმარებათ, საიმედო
მოპოვებაში იქონიოთ აუგო. სხ-

ვათა შორის, ბევრ მანქანაზე სპეციალური ინდიკატორი გაცნობებთ:

შალვა ძარუშიძე.

